

Květen 05/2012

Časopis krajské rodiny v New Yorku

**ZVON
2012**

Anděl otevřenosti

(Poselství shůry, Anselm Grün
vydalo Karmelitánské nakladatelství
v Kostelním Vydří 2002)

S mnohými lidmi se nemůžeš setkat, protože jsou do sebe uzavření. Vytvořili si kolem sebe krunýř, aby se jim nikdo nedostal na kůži. Skryli se pod maskou ze strachu, že by někdo mohl objevit jejich pravou tvář. Nechtějí se ukázat, protože mají před skutečným sektáním strach. Bojí se spatřit sami sebe v pravém světle. Anděl otevřenosti tě chce otevřít pro tajemství setkání, protože s druhým se můžeš sblížit jen tehdy, jsi-li vůči němu otevřený, otevřeš-li mu své srdce a dovolíš mu do něho vstoupit. Pravzorem takového oteřeného setkání je pro mne setkání Marie a Alžběty, jak o tom vypráví Lukášovo evangelium v 1. kapitole. Maria se vydává na cestu. Vychází ze svého domu, z onoho ochranného prostoru, a putuje přes pohoří. Překračuje hory předsudků, které nám v opravdovém setkání brání, a přes pohoří překážek, jež nám zabraňují vyjít ze sebe samých. Vstupuje do Alžbětina domu a zdraví se s ní. Nesetkává se se svou příbuznou pouze venku, nýbrž vstupuje do jejího domu, do jejího srdce. Obě jsou navzájem otevřené, a tak se uskuteční ono tajemné setkání, které obě ženy promění, při němž se obě setkají se svým původním obrazem, který si o nich utvořil Bůh. V Alžbětě poskočí dítě, které jí připomene nezfalšovaný obraz Boží - ona v Marii pozná matku svého Pána. Maria pozná ve chvalo zpěvu Magnificat tajemství svého života. Poznává, že On shlíží na nízkost své služebnice a učinil na ní velikou věc. Jestliže se vzájemně setkáme tak otevřeně, jako jsme to - archetypicky - viděli u Marie a Alžběty, promění tento okamžik i nás a otevře nám oči pro tajemství našeho života.

Kéž tě anděl otevřenosti otevře pro budoucnost, pro to, co s tebou zamýšlí Bůh. Leckdo se ve svém životě tak pěkně zabydlel, že už není otevřen pro nic nového, jímž ho chce pověřit On. Všechno má zůstat při starém. Takoví lidé často bývají strnulí. Ty buď otevřený novým možnostem, kterými by tě Bůh rád obdařil. Nové se v tobě může rozvinout jen tehdy, nelpíš-li na starém, nestrnul-lis v dosavadním životním stylu. Otevřenost se pak projevuje v ochotě přijímat nové ideje, učit se jinému chování, přistupovat otevřeně k novým výzvám v práci, v rodině, ve společnosti. Otevření lidé jsou ochotni přiučit se ve svém povolání něčemu novému, používat nové metody, připustit nový směr vývoje. Takoví lidé zůstanou živí a bdělí.

Otevřenost ve styku s okolím předpokládá i upřímnost a srdečnost. Kdo druhému otevřeně řekne své mínění, u toho víme, na čem jsme. Takoví lidé jsou pro nás požehnáním. Nebudou o nás mluvit jen za našimi zády.

V jejich blízkosti se můžeme otevřít i my sami, neboť jejich otevřenost působí blahodárně. I když nám řeknou nepříjemné věci, víme, že to s námi myslí dobře. Své výhrady a předsudky neskrývají za vlídnou fasádu. Ukazují se tací, jací jsou. Troufnou si nám říci pravdu, proto jsou volní. Nejsou závislí na našem souhlasu. Jsou sami sebou a počítají i s tím, že se od nich odvrátí ten, kdo jejich kritiku nesnese. Kéž ti anděl otevřenosti daruje takovou upřímnost a dobrosrdečnost, abys - vnitřně svobodný - dovedl druhému říci, co ve svém srdci cítíš. Taková upřímnost vyžaduje samozřejmě i modrost a sensibilitu: odhadnout, co můžeš druhému říci a čím bys ho jen zbytečně zranil. Ale právě proto, že nemušíš být oblíben všemi, jsi svobodný v pronášení pravdy. Jen pohled na anděla Gabriela, jak Marii zvěstuje zrození jejího Syna. Vjeho ztvárnění nám umělci zprostředkovali svou představu anděla otevřenosti. Jak je otevřený vůči ženě, k níž vchází a zvěstuje jí věc novou a neslýchanou! A svou otevřeností otvírá i Marii pro to, co je zdánlivě nemožné. Kéž anděl otevřenosti i tebe otevře pro tajemství lidského setkání a pro vše nové, k čemu jsi určen.

MILÍ čtenáři, můj kamarád mně sdělil, že ztrácí sluch. Asi to trochu přeháněl, ale že prý je to pro něho horší než nevidět. Neví, co se říká u stolu ve společnosti a pak se strašně stydí, když ho někdo osloví a on neví o čem je řeč. Položím vám teď jednu otázku. Který z pěti smyslů vás nejvíce uvádí do stavu blaženosti, nebo jiným slovem řečeno „extáze“? Do stavu spokojenosti a pocitu naplnění.

O tom jsme také jednou diskutovali s přáteli. Pro mě to je sluch. Hudba, kterou mohu poslouchat, je nádherným nástrojem pocitu blaha a něčeho vznešeného, co se dá těžko popsat. Nejsem odborník na muziku. Mám rád „pop music“, zvláště na cestě autem. Některé melodie mohu poslouchat snad stokrát. Nádherným zážitkem jsou také varhanní koncerty v kostelech.

Každá doba má své jakési nej. Dnešní doba má své nej v podobě hudebního projevu. Melodie a rytmy různých žánrů zaměstnávají tisíce lidí v hudebním průmyslu. Hudební nosiče se pomalu zmenšují a tak si je teď člověk nosí s sebou – všude kam se pohne. Fenomén hudby je charakteristikou dnešní mládeže. Rytmus a melodie je projevem mentality mnoha lidí. Někdy je však toho „rámusu až moc“. Je potřeba naslouchat tichu. Paradoxně a nádherně to vyjádřil ve své skvělé písni „Reklama na ticho“ Pavol Habera. Tato skladba je „pěkný nářez“ (nářez - velmi hlučná skladba). Píseň o tichu, které můžeme dostat jenom „pod rukou“, je to prostě nedostatkové zboží. Přesto se můžeme pokusit o nákup

„ticha“ za velmi přijatelnou protihodnotu. Stačí si sednou do kostela, vyjít do přírody....

V kostele se také setkáváme s hudebním doprovodem a písněmi, které uvádějí člověka do atmosféry setkání s Bohem. Od nepaměti znějí v kostelích varhany. Dnes se také setkáme s moderním doprovodem kytar a bubnů. Hudební skladba může velice ovlivnit moje osobní prožití bohoslužby.

Boží Slovo se nese zvukem. Každý věřící přijímá víru nejdříve skrze sluch.

Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života. Ten život byl zjeven, my jsme jej viděli, svědčíme o něm a zvěstujeme vám život věčný, který byl u Otce a nám byl zjeven. Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste se spolu s námi podíleli na společenství, které máme s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem. To píšeme, aby naše radost byla úplná. A toto je zvěst, kterou jsme od něho slyšeli a vám ji oznamujeme: že Bůh je světlo a není v něm nejmenší tmy. (1. Jan 1,1-5)

Marie Magdalská nepoznává vzkříšeného Ježíše. Teprve po zaznění jejího jména – MARIA, po hlase, poznává milovanou osobu. (Jan 20, 16)

Bl. Jan Pavel II. mluví o Božím zjevení, které se uskutečnilo v Bibli a které pokračuje v křesťanské tradici. Boží zjevení je ale také podle něho přítomná realita, která se neustále obnovuje. Tak jako víra je přítomná událost, tak také světlo Božského zjevení přichází skrze eucharistii, ostatní svátosti, kázání, čtením bible, modlitbu a také jinými způsoby. Mezi něž patří hudba.

Milí čtenáři, ať už máte rádi tu, či onu hudbu. Ať už posloucháte kteroukoliv rádiovou, nebo internetovou stanici, najděte si čas na poslouchání Božího Slova.

příjemnou četbu přeje Fr. Antonín

TICHO je vždycky součástí krásné hudby. Ticho je vždycky součástí krásného umění. Ticho je vždycky součástí krásného života.

Robert Fulghum

LETOŠNÍ Migration Day Mass byla slavena v kostele sv. Josefa v Brooklynu. Malá skupinka farníků reprezentovala naši českou komunitu. Jak už je zvykem, každá komunita se představila v zahajovacím průvodu svým typickým transparentem a mnoho lidí přišlo oblečených ve svém národním kroji. My jsme měli to štěstí, že Lucy Reynolds si oblékla svůj kyjovský kroj. Vzbuzovala veliký obdiv a zájem u všech. Lidé za ní přicházeli a chtěli se s ní fotit.

Hned jak jsme vstoupili do kostela, atmosféra byla radostná. Pohled do chrámové lodi nam potvrdil, jak je brooklynska dieceze různorodá.

Lavice se naplnily lidmi alespoň z 23 zemí a těch cizích jazyků bylo slyšet ještě více. Hlavním celebrantem byl brooklynský biskup Nikolas DiMarzio, koncebrovali kněží z jednotlivých etnických apoštolátů. Čtení, žalm i evangelium byly čteny střídavě v čínštině, angličtině, kreolštině a španělštině. V kázání vyzdvihl Msgr. Marino zásluhy v lednu zesnulého kardinála Bevilacqua-zakladatele Apoštolátů přistěhovalců v brooklynské diecézi. V přednášení proseb ve dvaceti jazycích bylo milé slyšet češtinu "za znovuobnovení pokoje a porozumění mezi kulturami, rasami a národy".

Biskup DiMarzio na konci mše svaté vysvětlil, že při renovaci omítky bude mít každá komunita možnost spolufinancovat malbu své národní Madony na stropě kostela. Chce požádat Svatý stolec, aby se tento kostel stal spolukatedralou Basiliky St. James. A tak národní Madony vyjádří jednotu všech věřících, kteří v naší diecézi pocházejí ze 167 zemí. Slavnost se ukončila pohoštěním v hale pod chrámovou lodí. Každá skupina přinesla něco typického pro svou zem. A tak není divu, že jsme se představili obloženými chlebičky, které tak obětavě brzy ráno připravily naše mladé farnice.

PD a MP

**Za znovuobnovení pokoje a porozumění mezi kulturami,
rasami a národy**

ZELENY Čtvrtek

CAT

Bohoslužby na Zelený čtvrtek jsou v našem kostele velice krásné. Máme schopné kněze, kteří mají cit pro liturgii a tak se obzvláště na Vánoce a Velikonoce věřící mají na co těšit. Mše svatá začala v 8.30 p. m. velmi dlouhým průvodem středem kostela. Ministrantů se sešlo velmi mnoho a celá liturgie byla opravdu ve slavnostní náladě. Ve farnosti jsou tři kněží. Pastor a dva pomocníci. Rozdělili si úkoly, aby každý dělal něco důležitého. Tři důležité úkoly církve představovali tři kněží.

Pastor našeho kostela sloužil mši svatou. Na Zelený čtvrtek je to mše na památku její ustanovení. Od toho času, kdy Ježíš slavil první mši s apoštolý, až dodnes církev pamatuje na odkaz Ježíše Krista, dříve než trpěl na kříži. „To činite na mou památku“ (Lk 22, 19).

Druhý kněz měl za úkol pronést kázání. Jeho promluva byla jasná a k věci. Připomenul nám věřícím, jak velkou lásku k nám má Ježíš a co všechno za nás vytrpěl. Pak nám připomněl, že každá láska čeká odezvu od milovaného. Pokud se jí dočká, uzavře se kruh silného, nesmrtelného pouta. To je druhý úkol církve – hlásat Ježíše Krista.

Třetí kněz měl za úkol umývat nohy při této bohoslužbě. Ti, kteří měli být pokřtěni na Bílou sobotu, usedli před oltář a kněz jim symbolicky umyl nohy. Tak jak to Ježíš udělal při poslední večeři (Jan 13, 1-17). Umývání nohou představuje pro církev její neúnavnou službu pro druhé. Každý z nás můžeme, a máme sloužit druhému, na základě příkladu Ježíše Krista.

Odcházel jsem z kostela s radostí a také hrdostí, že patřím do katolické církve.

MARY Ducha Svatého a Panna Maria

převzato z
www.pastorace.cz

1. Dar bázně (Lk 1, 30 - 34)

Anděl jí řekl: Neboj se, Maria, vždyť jsi našla milost u Boha. Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. ... Maria řekla andělovi: "Jak se to může stát, vždyť nežiji s mužem?"

2. Dar síly (Lk 1, 35 - 38)

Anděl jí odpověděl: "Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní: proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží. Hle i tvá příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a již je v šestém měsíci, ač se o ní říkalo, že je neplodná. Neboť u Boha není nic nemožného." Maria

řekla: "Hle, jsem služebnice Páně, staň se mi podle tvého slova." Anděl pak od ní odešel.

3. Dar zbožnosti (Lk 1, 39 - 42)

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala dohor do města Judova. Vešla do domu Zachariášova a pozdravila Alžbětu. Když Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, pohnulo se dítě v jejím těle, byla naplněna Duchem svatým a zvolala velikým hlasem: "Požehnaná jsi nade všechny ženy a požehnaný plod tvého těla".

4. Dar rady (Jan 2, 1- 5)

Třetího dne byla svatba v káně Galilejské. Byla tam Ježíšova matka, na svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. Když se nedostávalo vína, řekla Ježíšovi jeho matka: "Už nemají víno." Ježíš jí řekl: " Co to ode mne žádáš! Ještě nepřišla má hodina." Matka řekla služebníkům: "Udělejte, cokoli vám nařídí."

5. Dar umění (Jan 2, 6 - 10)

Bylo tam šest kamenných nádob, určených k židovskému očišťování, každá na dvě až tři vědra. Ježíš řekl služebníkům: "naplňte ty nádoby vodou!" I naplnili je až po okraj. Pak jim přikázal: "Teď z nich naberte a doneste správci hostiny!" Učinili tak. Jakmile správce hostiny ochutnal vodu proměněnou ve víno - nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří vodu nabírali, to věděli - zavolal si ženicha a řekl mu: " Každý člověk podává nejprve dobré víno, a teprve když už se hosté napijí, víno horší. Ty jsi však uchoval dobré víno až pro tutu chvíli."

6. Dar rozumu (Lk 2, 46 - 52)

Po třech dnech jej našli v chrámě, jak sedí mezi učiteli, naslouchá a dává jim otázky. Všichni, kteří ho slyšeli, divili se rozumnosti jeho odpovědí. Když ho rodiče spatřili, užasli a jeho matka mu řekla: "Synu, co jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali." On jim řekl: "Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce? " Ale oni jeho slovu neporozuměli. Pak se s nimi vrátil do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka uchovávala to vše ve svém srdci. A Ježíš prospíval na duchu i na těle a byl milý Bohu i lidem.

7. Dar moudrosti (L 1, 46 - 55)

Maria řekla:

" Duše má velebí Pána

a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli,

že se sklonil ke své služebnici v jejím ponížení.

Hle, od této chvíle budou mne blahoslavít všechna pokolení,

Že se mnou učinil veliké věci ten, který je mocný.

Svaté jest jeho jméno
a milosrdenství jeho od pokolení
do pokolení
k těm, kdo se ho bojí.
Prokázal sílu svým ramenem,
Rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí
pyšně,
Vladaře svrhl z trůnu a ponížené
povýšil,
Hladové nasýtil dobrými věcmi
A bohaté poslal pryč s prázdnou.
Ujal se svého služebníka Izraele,
pamětliv svého milosrdenství,
jež slíbil našim otcům,
Abrahamovi a jeho potomkům
navěky. "

27. května
NEDELE
SESLÁNÍ
DUCHA
SVATÉHO

Veni Creator Spiritus

Přijď ó Duchu přesvatý,
rač paprsek bohatý světla
svého v nás vylít. Božský
Utěšiteli, něžný duši
Příteli, rač nás mile
zotavit. Člověk bez tvé
pomoci slábne a je bez
moci, vše mu může
uškodit. Viny z duši
našich smaž a vyprahlá
srdce svaž, raněné rač
vyhojit. Srovnej co je
zkřiveno, zahřej, co je
studené, a nedej nám
zabloudit.

Krátké zprávy z křesťanského světa

Obyvatelé Libanonu se velmi těší na návštěvu svatého otce Benedikta XVI., řekl v rozhovoru pro vatikánské rádio Rev. Marwan Tabe. Otec Tabet, bývalý generální sekretář pro katolické školy v Libanonu, organizuje spolu s vatikánskými představiteli návštěvu papeže v Libanonu. Oficiální návštěva této země se uskuteční 14. - 16. září. Papež se setká s oficiálními představiteli země a tradičně také s představiteli jiných náboženství.

Vyhlásenie KBS k 70. výročiu deportácií Židov zo Slovenska

Moderné slovenské dejiny sú plné náhlych zvrátov, eufórií ale aj traumatizujúcich skúseností. Ich subjektom nie je iba do seba uzavretý svet národa, ale patria sem aj naše vzťahy s inými národmi, ľuďmi a kultúrami. Tieto vzťahy sa utvárali postupne, niekedy celé stáročia. Boli to vzťahy, ktoré mali svoje svetlé i tienisté stránky, veď žiadne vzťahy nie sú ideálne, ale reálne. Takto sa vytvárali aj vzájomné vzťahy Slovákov a Židov. Išlo o viacrozmerne vzťahy, ktoré neboli iba užšími vzťahmi dvoch etník, ale najmä vzťahmi dvoch kultúrnych a náboženských svetov - kresťanstva a judaizmu. Tieto vzťahy tak tvorili súčasť širších vzťahov, no na miestnej úrovni boli vždy vzťahmi konkrétnych ľudí.

V sekularizovanom prostredí modernej európskej spoločnosti sa zrodili totalitné ideológie, ktoré chceli nahradiť náboženstvo. Ukázalo sa však, že vedú Európu a celé ľudstvo k veľkým vlnám násilia a bezprávia. Nacistické učenie o menejcennosti a škodlivosti židovskej rasy viedlo k uskutočneniu plánu vyhubenia Židov. Pritom nadviazalo na vžitý stereotypy a odmietania Židov a dalo im novú negatívnu dynamiku a náplň.

Plán likvidácie zasiahol aj Židov žijúcich na Slovensku, a to práve v čase existencie prvej Slovenskej republiky. Dňa 25. marca 1942, teda presne pred 70 rokmi, odišiel z Popradu prvý transport mladých žien a dievčat do nacistického koncentračného tábora Osvienčim. Potom až do 20. októbra 1942 pokračovali ďalšie. K deportáciám smeroval najmä po roku 1940 systematický nátlak Nemecka a vplyvná domáca skupina sympatizantov s nacizmom. Motiváciou deportácií bola jednak túžba zbaviť sa Židov, vnímaných optikou dobovej propagandy a predsudkov výlučne ako nepriateľov a súčasne získať ich majetok. Je paradoxom, že sa to dialo práve v krajine s hlboko vžitými kresťanskými princípmi. Katolícki i evanjelickí biskupi varovali zodpovedných politických činiteľov pred aplikáciou rasového princípu do vtedajšieho zákonodarstva. Ich hlas však ostal nevypočutý a často bol prekrúcaný a marginalizovaný. Zastávali sa prevažne pokrstených Židov. Rovnako nebol rešpektovaný ani hlas Svätej stolice, ktorá sa rázne postavila proti rasovému zákonodarstvu i deportáciám. Deportácie sa ukazovali ako rýchle a rázne riešenie „večného problému“, no ich dôsledky boli jednoznačne negatívne. Vtedajší zodpovední politici sa hlásili ku kresťanstvu a jeho hodnotám, no niektorí z nich ich prenasledovaním Židov v praxi porušovali. Buď úplne podľahli predstave o správnosti svojho radikálneho postupu, alebo ostali viac či menej pasívni.

Zaráža najmä ľahostajnosť, s akou sa stavali k osudu ľudí, ktorí odchádzali do viac ako neistých podmienok. Ako sa čoskoro po deportáciách ukázalo, nešlo o usídľovanie Židov na vyhradených územiach, hoci boli o tom mnohí presvedčení, ale o ich systematickú likvidáciu. Z 89 456 slovenských Židov bolo v roku 1942 ponižujúcim spôsobom a často za surového zaobchádzania deportovaných celkovo 57 628 osôb. Mnohí z nich boli z územia, ktoré bolo následkom Viedenskej arbitráže mimo územia vtedajšej Slovenskej republiky.

Potom sa zo Slovenska až do roku 1944 Židia aj napriek nemeckému nátlaku nevyvážali. Novým impulzom pre obnovenie deportácií sa stal až príchod nemeckej armády v auguste 1944, keď do marca 1945 bolo vyvezených ďalších asi 13 500 Židov. Takmer všetci vyvezení Židia zahynuli v neľudských podmienkach nacistických koncentrákov. Je to realita, ktorú už nik nezmení. Tieto bolestné skutočnosti nás ako

DNE 10. dubna povolal k sobě Pán svého služebníka Rev. Martina Svitana, faráře slovenského kostela na Manhattanu. Ještě na Zjevení Páně sloužil mši svatou pro naši komunitu v Astorii. Milý Martine, za celou krajanskou rodinu v Astorii Ti děkuji. Bůh, kterému si sloužil jako kněz, ať Tě odmění životem věčným. *Fr. Antonín*

katolíckych kresťanov motivujú k vyjadreniu úprimnej a hlbkej ľútosti nad touto tragickou udalosťou.

Nemožno nespomenúť aj skutočnosť, že Slovensko sa spomedzi vtedajších krajín strednej Európy s prihliadnutím na počet obyvateľstva zaraďuje na prvé miesto s množstvom zachránených Židov. Dokazuje to aj skutočnosť, že na Slovensku bolo za záchranu Židov ocenených titulom „Spravodlivý medzi národmi“ takmer 540 ľudí. Stalo sa to aj vďaka jeho kresťanskému charakteru a všetkým tým, ktorí riskovali svoju slobodu a často i život, aby pomohli prenasledovaným. Intervencie biskupov, kňazov a laikov, ukrývanie Židov v kláštoroch na farách a v kresťanských rodinách, falošné krstné listy a úradné dokumenty, to všetko bolo prejavom pôsobivej kresťanskej lásky k blížnemu.

Až po uplynutí 45 rokov od deportácií Židov, teda v októbri 1987 z iniciatívy skupiny slovenských katolíckych disidentov vyšlo vyhlásenie, ktoré odsúdilo deportácie a vyjadrilo ľútosť. Pod vyhlásenie sa podpísalo 24 signatárov z radov významných osobností Cirkvi, literatúry, umenia a vedy.

Sme si vedomí, že minulosť nemožno vrátiť späť a ani retušovať, no môžeme sa z nej poučiť a každý z nás môže urobiť veľa, aby sme ako kresťania boli vždy - v dobrých i zlých časoch - nositeľmi nádeje pre všetkých. (KBS - Konferencia biskupov Slovenska)

Čičmany, 20. marca 2012

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

V minulém období přispěli:

Lubomír Hromádka, Helen Hlinka, Dr. Jiří Glos, Helen Otýpka, P. Kopecký, Elen Samek, Jarmila Šurláková, George a Hedvika Krátcí, Zdeněk a Zdeňka Sádlikovi, Irene Mergel, Zdenek Čapek, Frank Fiala.

Blahopřejeme k narozeninám

Martin Vrbka 1. května, Milada Slívová 3. května, Zuzana Miriam Sýkorová 5. května, Alena Adamcová 6. května, Dominika Sikorjak 7. května, Gabriela Lehmová 8. května, Anna Fojtíková 9. května, Ida Spisková 10. května, Marie Tomečková 10. května, David Zeman 12. května, Jana Fojtíková 18. května, Miroslav Zavadil 21. května, Igrid Chybíková 25. května.

úmysly mší svatých v měsíci květnu 2012

05-02	Za + rodiče Josefa a Josefů Klusáčkovy.	J. a B. Kowalyk
05-06	Za Božiu ochranu a požehnanie pre Karola Krupku.	rodina Krupkova
05-07	Za + brig. Gen. Františka Krátkého (70 let od jeho popravu v konc. táboře v Mauthausen)	Jiří Krátký s rodinou
05-08	Za všechny popravené a umučené hrdiny II. světové války	Jiří a Hedvika Krátkých
05-09	Za + Ivanku Kowalyk Berger a celou rodinu.	J. a B. Kowalyk
05-11	Za + Martina Krále.	Anna Benáčková
05-12	Za + Martina Krále.	Libuše Král a děti
05-13	Za matky.	
05-15	Za + manžela a jeho rodiče.	Věra Marčíková
05-16	Za + Blanku Glosovou a + rodinu Ševčíkovou.	Dr. Jiří Glos
05-18	Za zdraví a Boží požehnání pro Karola Krupku.	Jiří a Hedvika Krátkých
05-20	Za zdraví a Boží požehnání pro přátele u Panny Marie Karmelské.	Jiří a Hedvika Krátkých
05-21	Za + Libuši Schwarzovou.	Lubomír Hromádka
05-23	Za + rodiče, prarodiče a + bratra.	Dr. Jiří Glos
05-26	For living a deceased members of Cleveland Dist. Alliance of Czech Catholic	Joe Kocab
05-27	Za + Jordan Kovacev	Emilia Kovačik
05-30	Za + Dr. Evu Volšickou a + rodinu Volšickou	Dr. Jiří Glos

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc

110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959

Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am, v dolním kostele Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave).

Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall

Adresa českého kněze: Fr. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11 375 Tel: (718) 575 8959

E-mail: zvonews@gmail.com www.zvon.info

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.)

<http://www.stjohnnepomucene.org>

Co víme o Panně Marii (4 Mariánská dogmata)

Dogma = Pravda,
kterou nám zjevil Bůh
Dogmata
uchovávají obsah zjevení
nauky a jsou stále platnými
svědky dosaženého konsensu
v církvi.

Narození
Ježíše
Krista

Začátkem 13. století Panna
Maria ve zjevení sv. Dominika
slíbila spásu těm, kdo se budou
modlit růženec.

Známa zjevení PM v historii

Guadalupe	1531
La Sallete	1846
Lurdy	1858
Fatima	1917
Turzovka	1958 ? (nepotvrzené)
Medjugorje	1981 ? (nepotvrzené)
Litmanová	1990 ? (nepotvrzené)

